U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **S. P. Ch.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Čižinským, advokátem se sídlem Praha 2, Ječná 7/548, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2012, čj. CPR-2179-2/ČJ-2012-9CPR-V238, o návrhu žalobce na přikázání věci Krajskému soudu v Praze,

takto:

Věc vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 58 A 46/2012 **se přikazuje** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Krajským soudem v Ostravě byl Nejvyššímu správnímu soudu předložen žalobcův návrh na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."). Svůj návrh žalobce odůvodnil tím, že místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě je s ohledem na § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, a § 7 odst. 2 s. ř. s. dána pouze z toho důvodu, že v Moravskoslezském kraji se nacházelo Přijímací středisko, kde se podávaly žádosti o mezinárodní ochranu. Z toho důvodu tam na podzim roku 2008 po několik týdnů pobýval. Nyní k tomu místu nemá již řadu let žádnou vazbu a je hlášen v Pobytovém středisku v Kostelci nad Orlicí, ovšem fakticky pobývá v Praze, stejně jako jeho zástupce. Stejně tak i žalovaný má sídlo v Praze. Z toho důvodu se domnívá, že je hospodárnější, aby řízení provedl soud, který sídlí v Praze. Žalobce dále poukazuje na to, že změna místní příslušnosti soudů účinná od 1. 1. 2012 byla provedena s úmyslem odlehčit Městskému soudu v Praze, považuje proto za vhodnější přikázat věc Krajskému soudu v Praze.

Nejvyšší správní soud se v souladu s § 9 odst. 3 s. ř. s. dotázal rovněž žalovaného na jeho názor na případné přikázání věci Krajskému soudu v Praze a na důvody přikázání. Žalovaný se však k věci nijak nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud posoudil věc takto:

Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

Žalobce tvrdí, že v současné době již nemá žádný vztah k Moravskoslezskému kraji, kde pouze několik týdnů pobýval z důvodu podání žádosti o mezinárodní ochranu, nyní je již hlášen v Pobytovém středisku v Kostelci nad Orlicí, které naopak spadá do obvodu Krajského soudu v Hradci Králové, navrhuje však, aby věc byla přikázána Krajskému soudu v Praze.

Jak vyslovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 22. 4. 2004, čj. Nad 138/2003-26, č. 305/2004 Sb. NSS, delegace vhodná je výjimkou ze zásady trvání místní příslušnosti a z ústavní zásady zákonného soudu a soudce, a proto k ní lze přistoupit pouze v ojedinělých případech, v nichž by projednání věci jiným než místně příslušným krajským soudem znamenalo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší či po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci.

Nejvyšší správní soud má za to, že v případě žalobce jsou právě takovéto okolnosti pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu dány. Nejen, že sám žalobce nyní pobývá v Praze, což by sám o sobě ještě nebyl v návaznosti na judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. s ohledem na citované usnesení) důvod pro přikázání věci, ale v Praze se rovněž nachází sídlo jeho zástupce. Pokud pak advokát zastupuje klienta ve věci týkající se pobytu cizinců, často je pozice advokáta ztížena tím, že jeho klient neovládá český jazyk, není orientován v českém prostředí, natož sebeméně v českém právním prostředí. Advokát pak musí volit aktivnější přístup k případu a snažit se sám si vytvořit vlastní přehled o případu, a to nezávisle na klientovi, který mu v tom obvykle nedokáže kvůli jazykovým a kulturním bariérám poskytnout dostatečnou součinnost, která se obvykle při spolupráci advokáta s klientem předpokládá. Lze tedy očekávat, že zástupce v tomto případě bude např. častěji potřebovat nahlížet do spisu krajského soudu.

Cizinec je ve věcech správního vyhoštění osvobozen od soudních poplatků [§ 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], obecně se tedy ani nepředpokládá, že bude disponovat dostatečnými finančními prostředky, aby si mohl dovolit cestovat ke vzdálenému soudu a takovéto výdaje navíc ještě hradit svému právnímu zástupci.

Žalovaný se k uvedené věci sice nevyjádřil, avšak vzhledem k tomu, že má rovněž sídlo v Praze, lze předpokládat, že by přikázání věci pražskému soudu bylo i v jeho zájmu.

Jak dále žalobce podotkl, Městský soud v Praze je v současné době trvale přetížen, věci správního vyhoštění navíc patří mezi ty, jež by měly být rozhodovány přednostně (§ 56 odst. 3 s. ř. s.). Soud proto považuje s ohledem jak na zájmy jednotlivých účastníků, tak i s ohledem na zásady vedení řízení před správními soudy za účelné, aby věc projednal a rozhodl Krajský soud v Praze.

Nejvyšší správní soud proto věc v souladu s § 9 odst. 2 s. ř. s. přikázal Krajskému soudu v Praze.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2012

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu